

tomu, jak Duch Svatý, který vane, kam chce, je přítomen a působí i v celé rodině lidstva. Můžeme říct, že celé církvi jsou v tomto okamžiku nabídnuta duchovní cvičení. Co to znamená? **Znamená to, že se před námi otevírá zcela mimořádný čas milosti, ve kterém k církvi, a to znamená ke každému z nás, může promlouvat Duch Svatý.** Podmínkou z naší strany je, že se tento hlas budeme učit rozpoznat a pozorně mu budeme naslouchat.

4. Zkušenost duchovní konverzace v pracovních skupinkách

Pracovní skupinky, které budou s vaší pomocí vznikat, mají být místem, kde bude možné zakusit, že jsme jako církev společně na cestě, po které nás vede Duch Svatý. Právě v těchto skupinkách si budeme moci uvědomit a prožít, co to znamená být synodální církev. Tyto skupinky mají za úkol stát se prostorem, kde každý bez obav, ve svobodě, pravdě a lásce může vyjádřit svoji zkušenost s církví jako společenstvím na cestě. **Půjde o to, vytvořit prostředí vzájemného naslouchání, kde je každý přijat a v němž se předpokládá jako výchozí bod otevřenost vůči pohledu druhého,** především pokud se jedná o člověka, který je na okraji, který třeba jen těžko hledá slova, aby formuloval svůj názor, nebo jehož hlas je obvykle předem pokládán za bezvýznamný.

Základní informace a pozvání na společnou cestu

(1.)

„Putující Boží lid“: tento pohled na nás, křesťany, nabízí hlavní logo nadcházejícího synodálního procesu. Jsme společně na cestě, celkově v dějinách i v konkrétnosti našich jednotlivých životů. Toto společné putování tvoří všichni, kdo byli skrze křest přivtěleni k tomu Božímu lidu v průběhu celých dějin lidstva.

1. *Popis loga synodálního procesu*

Mohutný strom, oplývající moudrostí a září, se tyčí do nebes. Jako znamení života a naděje je vyjádřením Kristova kříže. Skrze něj je nadnášena eucharistie, zářící jako slunce. Příčná ramena, otevřená jako ruce nebo křídla, jsou odkazem na Ducha Svatého.

Boží lid zde vyobrazený nestojí na místě: je lidem v pohybu, přesně tak, jak vyjadřuje původ slova synoda, tj. „společné putování“. Boží lid je sjednocen stromem života, který do nich vdechuje život a od nějž vychází toto společné putování. 15 postav shrnuje celé lidstvo v odlišnostech životních situací jednotlivých generací a původu. Tento aspekt je zdůrazněn rozmanitostí barev postav, které samy o sobě jsou odrazem radosti. Mezi osobami v této skupině není žádná hierarchie, všichni se nachází na stejné úrovni: mladí, senioři, muži, ženy, mladiství, děti, laici, řeholníci, rodiče, manželé, jednotlivci. Biskup a řeholní sestra nestojí tváří v tvář ostatním, ale kráčí společně s nimi. Jako by samo sebou na prvních místech tohoto zástupu kráčí děti a mladiství. Tak, jak o tom hovoří Ježíš v evangeliu: „Velebím tě, Otče, Pane nebes i země, že jsi tyto věci skryl před moudrými a rozumnými, ale zjevil jsi je maličkým.“ (Mt 11,25)

Jakou podobu má toto naše společné putování do Božího království? Na tuto otázku nám odpovídá **motto** pod grafikou: **je to podoba synodální církve. Tedy církve, která je prožívána jako společenství skrze spoluúčast**

v uskutečňování vlastního poslání: „Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.“ (Mk 16,15)

2. *Pozvání do synodálního procesu*

Synodální proces je ve své podstatě procesem duchovním. Nejde zde v první řadě o dovednou organizaci debat, během kterých půjde o sbírání užitečných dat o životě křesťanů. **Synodální proces znamená zcela novou příležitost, kdy budeme moci v životě církve zakusit, že jako jeden putující Boží lid všichni společně kráčíme kupředu na cestě do Božího království.** Je to proces duchovní, protože na této cestě se máme snažit rozpoznat, co v této chvíli od své církve chce její Pán. On pak k nám stále promlouvá skrze Ducha Svatého, tedy skrze téhož Ducha, který sestoupil na první učedníky v den Letnic a který byl každému pokřtěnému darován v okamžiku křtu.

3. *Skrze křest tvoříme součást Kristova těla*

Tento synodální proces se odvíjí od jedné důležité skutečnosti: skrze křest jsme přijali podíl na prorockém neboli učitelském poslání Ježíše Krista. Každý z nás se stal živým chrámem Božího Ducha, a to ne proto, že bychom byli lepšími, dokonalejšími než ostatní, ale proto, že jsme byli Božím Duchem proměněni. A proto skrze nás Boží Duch také může a chce promlouvat. **Tím, že jsme pozváni se zapojit do synodálního procesu, jsme pozváni do zkušenosti přítomnosti a působení Ducha Svatého v životě církve, a to v jejím konkrétním společenství, v nás samotných, v našich bratřích a sestrách.** A také se otevřít